

ELS CORREBOUS, EN RISC DE PROHIBICIÓ

em a un moviment im la força de la gent”

almer ramader i impulsor del grup de criadors de brau

crec que els comuns s'equivoquen, perquè hi ha molta gent del bou que és d'esquerres i no sap qui votar.

P: Per primer cop percepció una amenaça que pot fer-se efectiva?

R: Es percep que des de fora ens volen imposar com hem de viure aquí. Si decidim acabar-ho, des de les Terres de l'Ebre, ho acabarem; però si la festa està viva, no tenen per què venir de fora a acabar-la. S'ha obert el debat, i no l'hem obert natros. Ara, les Terres de l'Ebre tenim molt a dir, i volem que es debata tot. I defensarem que arreu de Catalunya, si un poble no té tradició però el seu alcalde, amb el suport de la gent, vol fer correbous, ho puga fer.

P: Heu parlat amb l'Agrupació de Penyes Taurines de l'Ebre?

R: L'Agrupació està mobilitzant la gent. Natros, l'associació de criadors, fins ara estàvem donant a conèixer per què el bou és tan important per a la història i l'ecosistema de les Terres de l'Ebre, que és Reserva de la Biosfera. Està demostrat que té un impacte molt positiu perquè aporta biodi-

versitat. El correbou dona una viabilitat econòmica extra per a mantenir la població de bestiar, que s'ha mantingut estable a l'Ebre des del 1850. Ara, davant l'atac, ens defensarem, i demanarem a l'Administració que ens protegisca.

P: Però entrem al debat de fons sobre el maltractament o sobre les modalitats més agressives, com l'emboïllat o el capllaçat.

R: És un tema de percepció. Si ens posem a parlar del maltractament animal, el debat és molt més ampli. Natros proposem un joc cos a cos amb el bou que, per exemple, no és comparable a la pesca, a la caça, als escorxadors o a la investigació amb medicaments. Quina societat volem? El bou és el màxim exponent de llibertat, però s'ha separat la identitat taurina de la catalana amb premeditació i traïdoria. Ens enfrontem a un moviment totalitari que busca retallar llibertats a persones i que et diu que la teua llibertat no és tan important com la seua i que la teua moral és pitjor que la seua. Si això agafa este

Palmer, fotografiat esta setmana a la seua ramaderia, a Amposta. / N. CARO

camí, no descarto que en 20 anys et puguem multar per menjar carn quatre cops la setmana. Serem capaços de convertir-nos en una societat que no utilitza animals? Esdevindrem una societat vegana per a convertir-nos en esclaus d'una dictadura moralista? Tu pots suggerir, crear consciència, però no pots imposar.

P: Seria partidari de fer consultes al territori?

R: Abans de votar bous sí o bous no, si cal haurem de decidir si les Terres de l'Ebre som catalanes o marxem a l'altra part de l'antiga Corona Catalanoaragonesa. La gent del bou de les Terres de l'Ebre té molt clar

que no es quedarà sense bou. Potser som una minoria, però no hi ha una majoria a les Terres de l'Ebre que vulga acabar amb els bous.

P: Però sí que van sorgint veus que reivindiquen que ser ebrenc no vol dir estar a favor dels correbous.

R: Potser no vol dir això, però tampoc vol dir estar-ne en contra, perquè la majoria ens hi hem criat i sabem que de maltractament, no n'hi ha. Fa 30 anys, si hi havia algun cafré que maltractava el bou, potser ningú no li deia res, però avui no és així. I ara s'ho volen carregar perquè no els sembla moralment adequat i s'uniflen a menjar carn o peix o te-

nen el gos tancat al pis tot el dia sense cap recança? Se li estan donant massa ales a l'animalisme i ens passaran per damunt. Conec persones animalistes que tenen bon cor, però el món el mouen el poder i el diner.

P: Els embolats o els capllaçats són les modalitats que més perillen. Esteu disposats a renunciar-hi?

R: No, no és negociable. Es pot parlar de limitacions, però res més. Es comença per aquí i després es prohibeix la festa. La nostra ramaderia fa uns anys que no fa correbous, però ara ens estem plantejant tornar-hi, només per a reivindicar-los. ■

Font: biblioteca.tortosa.cat